

« zurück blättern vor »

KNAJPA subst. f., ab 1832; auch *knejpa*; ‘Gaststätte, Wirtshaus, Schankstube’ – ‘podrzędna restauracja, bar, szynk’: 1832 KNP 139-40, SJAM *A Niemiec rzekł: Ojcem moim jest warsztat, a matką moją knajpa.* o 1870 Kal. Warsz. XXV 67, WIECZ *Pewno jakaś knajpa, kawiarnia.* o (1886) 1926 Dyg. Na Warsz. 8, WIECZ *Niech Bóg broni, żeby goście rozmawiali pomiędzy sobą o istnieniu w Warszawie restauracji lepszych, aniżeli jego knajpa.* o (1900) 1923 Żer. Ludzie II 56, DOR *Pisał, [...] że musi dużo wydawać na siebie, gdyż się w knajpie stołuje.* o vor 1902 Radz., Sw *Zapewne przypomnieć ci czasy, kiedyście ś[ie] po knajpach włóczyli?* o 1927 Iwasz. Listy 72 *nie poto jestem w Zakopanem, żeby siedzieć w knajpie.* o (1936) 1963 Parandowski 197 *Wydaje ci się niegodnym mówić o Polsce w knajpie.* o 1954 Życie Lit. 45, DOR *Knajpa była poślednia. Mosiężny kran z piwem, parę niewyraźnych ciastek pod szklanym kloszem i stół z mętną ciecżą, w której pływały ogórki o ciepłej miodowej barwie.* o 1979 Miodek JP LIX 79 *Wyraz [knajpa] zaczyna się coraz częściej pojawiać w tekstach prasowych, jako zupełnie neutralne stylistycznie określenie.* – (SŁA), Sw, LSP, DOR. ♦ **Var:** *knajpa* subst. f., 1870 Kal. Warsz. XXV 67, WIECZ – (SŁA), Sw, LSP, DOR; *knejpa* subst. f., [hapax] †1887 Krasz., Sw – nur Sw (m. u.). ♦ **Etym:** nhd. *Kneipe* subst. f., ‘Wirtsstube’, KLU. ♦ **Komp:** *objknajpa* subst. f., ‘jemand, der durch Kneipen zieht’, bel. seit 1932, DOR, zuerst geb. DOR. ♦ **Der:** *knajpować* v. imp., ‘viel Zeit in Wirtshäusern verbringen’, 1870 Tyg. Ilustr. 128, DOR *Wprowadzenie do nas bawarskiego piwa nie miały wpływu wywarło na pewną część społeczeństwa. Od tej chwili rozpoczęło się tak zwane knajpowanie, które dawniej u nas nie było w obyczaju.* Zuerst geb. Sw; *knajpiany* adj., 1875–1876 Prz. Tyg. Życia 6, DOR *Spędzać całe wieczory w brudnej knajpianej atmosferze.* Zuerst geb. Sw; *knajpiarz* subst. m., ‘Besitzer oder auch Angestellter einer Schankstube’, 1878 Kolce nr 47 s. 371, WIECZ, zuerst geb. DOR; *knajpowy* adj., 1889 Jun. Wilki 315, WIECZ, zuerst geb. Sw; *knajpiarz* subst. m., ‘Dauergast in einer Schenke’, 1893 Niedź. Dzieło 157, DOR *Doznawał wrażenia, jakby powracał z rynsztoka, jakby się splamił tymi kilkoma godzinami pobytu w szynku za pan brat z natogowymi knajpiarzami.* Zuerst geb. Sw; *knajpista* subst. m., ‘Dauergast in einer Schenke’, [hapax] 1893 Satyr s. 18, WIECZ; *knajpiak* subst. m., ‘Dauergast in einer Schenke’, [hapax] 1896 Tram. s. 45, WIECZ; *knajpina* subst. f., ‘kleine bzw. miserable Schenke’, 1897 Diab. s. 26, WIECZ, zuerst geb. DOR; *knajpka* subst. f., (1910) o. J. Strug Pocisk. 249, DOR *Wstąpił gdzieś na rogu do knajpki zakropić się.* Zuerst geb. Sw; *knajpunia* subst. f., ‘(meliorativ) Schenke’, [hapax] 1912 Trub. nr 38 s. 1, WIECZ. ♦ Das neuhochdeutsche Wort wurde

Ende des 18. Jhs. von Studenten aus dem Rotwelschen übernommen
(KÜPPER 1963) und gilt bis heute als “salopp” (WDG) oder “abwertend”
(WAHRIG). Polnische Quellen deuten auf Kneipenbesucher hin, jedoch nicht
auf Studenten. Zur stilistischen Bewertung von *knajpa* s. den Beleg von
(1936) 1963 und 1979 oben.

« zurück blättern vor »